

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

Μήνας Ἰανουάριος.

Κυριακή 5 Ἰανουαρίου 2020

(Κυριακή πρό τῶν Φώτων).

Μαρκ. 1, 1 – 8.

Μεγάλα καί κοσμοσωτήρια τά γεγονότα ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου. Ὁ Κύριος καί Θεός τοῦ παντός ἐπισκέπτεται τόν κόσμο Του. Εἰσβάλλει στήν κτιστή πραγματικότητα καί ντύνεται μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, χωρίς νά χάσει τό παραμικρό ἤ νά χωρισθεῖ ἔστω καί ἐλάχιστα ἀπό τή θεϊκή. Τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος ὑποτάσσεται στό νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τήν ὀγδοῇ ἡμέρᾳ ἀπό τόν τοκετό Του προσέρχεται στό Ναό, γιά νά περιτμηθεῖ. Σήμερα βρισκόμαστε στήν τελευταία πράξη αὐτῶν τῶν γεγονότων, καθώς

ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής κατεβαίνει στόν Ἰορδάνη
νά βαπτισθεῖ ἀπό τόν Πρόδρομο Ἰωάννη.

Ἔρχεται ὁ Δημιουργός νά βυθιστεῖ μέσα στά
νερά τοῦ ποταμοῦ, ὅχι γιά νά ξεπλύνει τίς ἁμαρτίες
Του, ἀφοῦ δέν ἔχει οὔτε μία, ἀλλά γιά νά ἀγιάσει
αὐτά τά ὕδατα καί μέσ' ἀπ' αὐτά ὁλόκληρο τό φυ-
σικό περιβάλλον καί τήν κτίση στό σύνολό της. Αὐ-
τή ἡ κάθοδος τοῦ Ἰησοῦ στό βυθό τοῦ ποταμοῦ
εἶναι μία πασχάλια προτύπωση. Βυθίζεται στή ροή
τοῦ ποταμοῦ γιά νά συλλάβει τό βύθιο δράκοντα, ὁ
ὁποῖος στή ροή τοῦ χρόνου συνέλαβε τόν ἄνθρωπο
καί τόν βύθισε, τόν αἰχμαλώτισε στήν ἁμαρτία καί
στή φθορά. Θά ἀνασυρθεῖ ὡς Ἀναμάρτητος ἀπό τόν
Ἰορδάνη, ὅπως θά ἀναστηθεῖ ὡς Νικητής τοῦ θανά-
του ἀπό τό βυθό τοῦ Ἄδῃ. Τό πέρασμά Του μέσ'
ἀπό τό νερό φέρνει τήν ἀφθαρσία καί τόν ἀγιασμό,
ὅπως τό πέρασμά Του ἀπό τόν Τάφο φέρνει τήν
ἀληθινή ζωή καί τήν ἄδυτη χαρά. Ὁ Κύριος παρί-
σταται στόν κόσμο μέσ' ἀπό μία διαρκή κάθοδο
καί ἀπό ἓνα ἀδιάκοπο πέρασμα πρὸς τήν ἐλπίδα
τοῦ τελικοῦ θριάμβου.

Ὁ πιστός ἐτοιμάζεται νά ἐορτάσει τά Ἁγία Θεοφάνεια ὡς μία προσωπική πασχάλια πορεία μέσα στό ζωντανό καί εὐλογημένο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς βυθισμένος μέσα στήν ἀνυπακοή καί τήν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ λούζεται μέ τά Ἰορδάνεια νερά, δηλαδή μεταλαμβάνει τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, γιά νά ὁμολογήσει μαζί μέ ὁλόκληρη τή φύση τήν παρουσία τῆς Ἀγίας Τριάδος στήν κτιστή πραγματικότητα. Μέ τή μετάληψη καί τό ραντισμό τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ἀποδέχεται τή φανέρωση τοῦ Θεοῦ, ὑπακούει στή φωνή τοῦ Πατέρα, ἀγιάζεται ἀπό τήν ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου καί ἀγαπάει πάνω ἀπό καθετί τόν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱό μέ τόν Ὅποιο ἔχει τό περιθώριο καί τήν εὐκαιρία νά ἐνωθεῖ ὁλοκληρωτικά τρώγοντας τό Σῶμα Του καί πίνοντας τό Αἷμα Του μέσ' ἀπό τή συμμετοχή στό μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Αὐτά εἶναι τά Ὁρθόδοξα Θεοφάνεια, κατά τά ὁποῖα ἡ φανέρωση τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἓνα γεγονός ἀλλά ἓνας τρόπος ζωῆς. Εἶναι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου μαζί μέ τό Θεό. Εἶναι ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ λουσμένη μέσα στό φῶς, ἀπό τό ὁποῖο παίρνει τό ὄνομα ἡ

έορτή «Φῶτα». Μακάρι ὅλοι νά δίνουμε τόν καθημερινό ἀγῶνα ὥστε αὐτά τά Φῶτα τῆς θεογνωσίας, τῆς ἐλπίδας καί τῆς σωτηρίας νά παραμένουν ἀναμμένα καί γιά τήν παρούσα ζωή καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.